

Małgorzata Karczewska

Paprotki Kolonia, st. 1, gm. Miłki,
woj. suwalskie, AZP 21-73/2

Informator Archeologiczny : badania 31, 150

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PAPROTKI KOLONIA, st. 1, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/2

- płaskie cmentarzysko ciałopalne kultury bogaczewskiej i grupy olsztyńskiej (młodsza faza późnego okresu przedrzymskiego - rozwinięta faza okresu wędrówek ludów (A₃-E).

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 lipca do 14 sierpnia przez mgr. mgr. Małgorzatę Karczewską i Macieja Karczewskiego (Muzeum Okręgowe w Suwałkach). Finansowane przez PSOZ i Urząd Gminy Miłki. Szósty sezon badań. Przebadano powierzchnię 127,5 m².

Prace wykopaliskowe prowadzono w części zachodniej oraz na północno-zachodnim i południowym skraju cmentarzyska. Odkryto 17 nowych grobów (nr 184-200), z których zbadano 16, w tym 13 popielnicowych (groby 184, 186, 188-197, 199) i 3 jamowe, z fragmentami przepalonych kości ludzkich, rozproszonymi w jamie grobowej (groby 185, 187, 198). Eksploracją nie objęto grobu 200 — popielnicowego, zlokalizowanego na północno-zachodnim skraju cmentarzyska, gdyż wymagało to naruszenia drogi gruntowej. Znaczna część pochówków była mocno zniszczona przez orkę, a dwa (nr 191 i 197) również przez okopy wojskowe z czasów I wojny światowej. W większości grobów popielnicowych zachowały się jedynie dolne partie jam z przydennymi częściami popielnic. Duże, owalne kamienie granitowe, oznaczające lokalizację pochówków, odkryto w grobach 184, 186, 191 i 197. W grobie 196 zachowała się misa przykrywająca popielnicę, a w grobie 188 pod dnem popielnicy natrafiono na fragmenty małego, glinianego naczynia-przystawki. Wszystkie groby, poza nr 200, odsłonięte zostały w zachodniej części cmentarzyska. Na precyzyjne datowanie pochówku na młodszą fazę wczesnego okresu wpływów rzymskich pozwala wyposażenie grobu 189, w którym odkryto m.in. dwie częściowo stopione zapinki oczkowate A 57-61 i żelazną sprzączkę AC 13 wg R. Madydy-Legutko. W warstwie ornej tej części cmentarzyska natrafiono natomiast na brązową zapinkę A 167, fragment brązowej bransolety mankietowej i jęczyzkowe okucie końca pasa.

Wykopy założone w północno-zachodniej i południowej części cmentarzyska umożliwiły wyznaczenie jego skrajów i odsłonięcie wypełnisk nowożytnych jam gospodarczych, położonych na południe od strefy występowania pozostałości stosów pogrzebowych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Dziale Archeologii Muzeum Okręgowego w Suwałkach.

Wyniki badań opublikowane będą w monografii stanowiska po zakończeniu prac.

Badania będą kontynuowane.

PAPROTKI KOLONIA, st. 41, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/73

- osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (wczesna epoka żelaza)
- osada kultury bogaczewskiej (wczesny/późny okres wpływów rzymskich - wczesna faza okresu wędrówek ludów; B₂/C₁-D)
- osada grupy olsztyńskiej (rozwinięta faza okresu wędrówek ludów, E)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 6 czerwca do 24 lipca przez mgr. mgr. Małgorzatę Karczewską i Macieja Karczewskiego (Muzeum Okręgowe w Suwałkach), przy współpracy Instytutu Historii Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku i Urzędu Gminy Miłki. Finansowane przez PSOZ i Urząd Gminy Miłki. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 133,55 m².

Prace wykopaliskowe prowadzono w wykopach VII i VIII, wytyczonych w 1996 r., oraz w wykopie X, będącym przedłużeniem w kierunku północnym wykopów IV i IX z 1995 i 1996 r. Łącznie w sezonie 1997 odsłonięto powierzchnię 233,55 m², z czego w całości przebadano 133,55 m². W wykopie VII odkryto 17 nowych obiektów (nr 42-52 i 75-80). W całości zbadane zostały wypełniska jam: 18-20, 22-24, 27-31, 33, 36, 38, 40, 42-50 i 52. Obiekt 75 wyeksplorowano w części, do wschodniego profilu wykopu. Były to, poza obiektami 24 i 36, reliktury jam gospodarczych o różnorodnym przeznaczeniu, datowanych na późny okres wpływów rzymskich (obiekty 19, 20, 22, 23, 27, 29, 30, 31, 33, 38, 40, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 50, 75), okres wędrówek ludów (obiekty 18, 43, 49, 52) lub późny okres wpływów rzymskich — okres wędrówek ludów (obiekt 28). W wypełniskach wszystkich obiektów natrafiono na fragmenty